

?La legitimitat de l'espai acústic

fa uns dies vaig tenir l'ocasió d'entrar a la mesquita de l'Aranya, ara que s'hi estan ultimant els darrers detalls després de les obres. em va encantar. parlant-ne i pensant-hi, no vaig tenir clar si una mesquita, si es volgués, podria fer la crida a l'oració en públic i ocupés així l'espai acústic comú. remenant una mica, no he trobat cap mesquita catalana que cridi a l'oració, llevat d'ocasions puntuals, ni cap que tingui minaret. tampoc no em queda clar si, en el cas de Manresa, aquesta crida estaria autoritzada. l'article 31 de l'ordenança que regula la contaminació acústica (de l'any 94) sembla deixar a discreció d'alcaldia l'autorització de manifestacions d'aquest tipus. la normativa no parla de les crides a l'oració cristianes (els tocs de missa, a distingir amb el toc que marca les hores), ni de la crida a l'oració capitalista dels circuits de megafonia comercials en via pública per incentivar (de forma dubtosa en el meu parer) el passeig i, per tant, el consum.

tot això em porta a pensar: qui té legitimitat sobre l'espai acústic? sota quin criteri legitimem les campanes, la música dels comerciants, el brogit dels cotxes, la música de Festa Major i no el muetzí i la seva crida? i sí, faig aquesta última assumpció donant per fet el racisme arrelat als nostres carrers per, en definitiva, preguntar també: en quina mesura cedim l'espai acústic com a espai de pertinença? o és que les manifestacions que ens defineixen no es projecten també en el nostre paisatge sonor?